

tabel for dem, der ikke kommer med, og som kunne føle sig truet af en udvidelse, er det vigtigt, at EU forbliver et civilt samarbejde. En sammenblanding af WEU og EU eller det at få blandet det militære ind i det handelspolitiske, humanitære og miljømæssige samarbejde, som EU er, vil efter vores opfattelse betyde, at det bliver sværere for dem, der er uden for, at acceptere den udvidelse. Alene af den grund må det være vigtigt, at man fastholder det civile sigte i det europæiske samarbejde.

Derudover er der naturligvis alle de mange ting, som der er talt om også tidligere i dag: forbedringer og effektiviseringer, mere åbenhed, mindre svig, mere inddragelse af de nationale parlamenter. Det kan man sige er fornuftige, nyttige og ordentlige forslag, som der ikke er nogen – ud over detaljer måske – der kan have ret meget imod, men det er dog ting, som trækker i den rigtige retning, og dér skal vi selvfølgelig være agtpågivende og sørge for, at vores forslag ikke bliver underkendt, og at vi stadig væk får de ting igennem, vi gerne vil have. Men det vigtigste er at sørge for, at samarbejdet bliver gearet til at optage nye medlemmer.

Noget af det vigtigste i et udvidet EU – det er det også i det nuværende, men det skal fastholdes i et udvidet EU – er for nu at bruge et gammelt, forslidt udtryk den solidaritet, der er mellem de forskellige lande i EU. Der skal være en solidaritet mellem fattige områder og rige områder. Der skal være en solidaritet med områder, som har sværere ved at klare deres problemer end andre. Det er vigtigt for os i Det Radikale Venstre, at den internationale solidaritet bliver bibeholdt i EU.

Og det er en vigtig ting at slå fast, også over for befolkningen, at når de nye lande kommer med i EU, kan man ikke længere sige, at det er de riges klub. Så er der også medlemmer i EU, som trænger meget til hjælp i forhold til dem, der er der i forvejen, og derfor skal vi fastholde, at det er de rige og de velstående lande, som hjælper de andre til senere at kunne hjælpe sig selv. Derfor vil det sige, at vi skal have struktur-fondene og andre hjælpeprogrammer til infrastruktur, til landbrugsudvikling, til industri-udvikling og til mange ting, som gør, at vi kan få en udvikling, som vi alle kan være tilfredse med – også de nye lande.

Ud over den internationale solidaritet er der også samarbejdet om de grænseoverskridende problemer. Miljø er blevet omtalt flere gange her. Vi vil også gerne presse på fra Det Radikale

Venstres side, for at vi får nogle effektive og nogle gode miljøregler, som gør det muligt at bekæmpe grænseoverskridende miljøforurening.

Med hensyn til samarbejdet inden for den såkaldte tredje søjle, politisamarbejdet, samarbejdet omkring flygtninge, så har vi jo allerede et samarbejde omkring flygtninge i EU. Vi har det i det mellemstatslige samarbejde under søjle 3, og dér er det nødt til at blive, fordi vi har vort forbehold. Men der kan gøres meget inden for det område, som kan gøre det bedre, mere retsikkert og mere frit at være tredjelandes statsborgere i Europa, og vi skal arbejde hårdt på, at de muligheder, der er for at forbedre beslutningsprocesserne inden for den tredje søjle, bliver brugt fuldt ud. Den del må ikke gå galt.

EU er ikke kun handelssamarbejde. Det er også et politisk samarbejde, og det er også et samarbejde f.eks. mellem lande, som alle er demokratiske, lande, som alle har skrevet under på Menneskerettighedskonventionen, lande, som alle har tiltrådt Flygtningekonventionen. Derfor er det vigtigt, at vi også samarbejder om at bekæmpe alle tiltag til racisme og fremmedhad. Vi må ikke nærme os en situation, hvor vi genopliver nogle af de tidligere skræmmebilleder fra Europa med en florerende antisemitisme, en nationalisme og andre ting, som vender sig mod den omgivende verden og mod alle, som er forskellige fra det, man tror er det rigtige.

Hvordan ender konferencen så?

Ja, det, der tegner sig nu, er, at de mest ambitiøse planer, som er kommet fra nogle af de mest integrationsivrige lande, ikke vil kunne nyde fremme; det vil ikke kunne vedtages, der vil simpelt hen ikke være flertal for det. Der er nogle af de fransk-tyske forslag, som har været meget ambitiøse, som selvfølgelig ikke vil kunne vedtages, fordi der simpelt hen ikke er enighed om dem, og derved vil de have karakter af, at de har været signalgivning, men vil ikke komme til at stå i traktaten.

Om fleksibilitet vil vi håbe, at der kommer nogle nyttige forbedringer i beslutningsprocesserne, f.eks. den om konstruktiv afståelse, som allerede nu er på bordet. Det synes vi er en udmærket idé, som kan være en tilføjelse til den fleksibilitet, som der jo allerede er i EU-samarbejdet.

Det, man ofte glemmer, er jo, at der selv med de nuværende ordninger i det samarbejde, vi har kendt i så mange år, er en udpræget fleksi-